

Arrest

nr. 239 913 van 29 juli 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Australische nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 februari 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Voor verzoeker wordt op 23 januari 2020 een aankomstverklaring opgesteld waaruit blijkt dat hij in bezit is van een Australisch paspoort, geldig tot 25 juli 2023. Verzoeker wordt op 27 januari 2020 bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Betrokkene werd gehoord door de politie Lokeren op 27/01/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer:

Naam: D. (...),

Voornaam: Y. H. (...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Australië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 26/02/2020.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

■ 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.

Betrokkene bezit geen arbeidskaart of single permit. (PV zal worden opgesteld door Toezicht Sociale Wetten).

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"EERSTE MIDDEL: SCHENDING DE ZORGVULDIGHEIDSPlicht IUO. DE REDELIJKHEIDSPlicht IUO. DE MOTIVERINGSPlicht IUO. ART. 7. ALINEA 1. 8 ° VREEMDELINGENWET

5. Het staat niet ter betwisting dat verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing wettig op Belgisch grondgebied verbleef.

6. De bestreden beslissing is gesteund op art. 7, alinea 1, 8° van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde is - ten onrechte- van oordeel dat verzoeker beroepsbedrijvigheid heeft uitgeoefend zonder de daartoe vereiste machtiging.

Opdat verwerende partij in toepassing van art. 7, alinea 1, 8° van de Vreemdelingenwet een bevel kan afgeven, dient vast te staan dat de vreemdeling een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de vereiste machtiging.

Het betreffende artikel is terzake duidelijk wanneer het bevel kan worden afgegeven:

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Het betreffende artikel verwijst niet naar vermoedens of aanwijzingen, doch stelt duidelijk dat een bevel kan worden afgegeven wanneer de vreemdeling een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder de daartoe vereiste machtiging.

7. Voor een goed begrip van de zaak is het van belang alle relevante feitelijkeheden te kennen:

- verzoeker investeerde samen met zijn echtgenote meer dan 350.000 EUR in de BVBA EVENTICA voor de inrichting en uitbouw van een nieuwe dumpling-fabriek in Lokeren; hij is aldus 25 % aandeelhouder (stuk 4);

- verzoeker is vast vertegenwoordiger van de EAST BEAUTY PTY LTD, zaakvoerder van de BVBA EVENTICA (stuk 5);

- verzoeker is België binnengekomen met zijn geldig Australisch paspoort, en heeft in Waasmunster een aankomstverklaring afgelegd op 23 januari 2020 en werd toegelaten tot verblijf tot 7 maart 2020 (stuk 2-3) ;

- bij een sociale inspectie (uitgevoerd n.a.v. de aanvraag van een single permit voor een operational manager) in het pand in Lokeren was verzoeker aanwezig in de burelen;

- de productie in Lokeren is nog niet opgestart - thans worden de installaties nog geplaatst- en dhr. D. (...) was enkel aanwezig in het pand om zich te vergewissen van de evolutie van de werkzaamheden gelet op de door hem gedane (substantiële) investeringen (stuk 4-6);

8. Verzoeker werd meegenomen voor verhoor door de politie van Lokeren en - zonder de mededeling van enig PV af te wachten — nam verwerende partij onmiddellijk de beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker om reden dat hij beroepsbedrijvigheid zou hebben uitgeoefend zonder de daartoe vereiste machtiging (quod non).

9. Voor de conclusie van verwerende partij (dat verzoeker beroepsbedrijvigheid zou hebben uitgeoefend zonder de daartoe vereiste machtiging) was/ is onvoldoende feitelijke grondslag voorhanden.

Het is onduidelijk op welke concrete feiten verwerende partij zich steunt om te concluderen dat verzoeker beroepsbedrijvigheid zou hebben uitgeoefend zonder de daartoe vereiste machtiging.

Uit de beslissing blijkt dat op het ogenblik van de beslissing zelfs nog geen PV werd opgesteld (cfr. 'PV gal worden opgesteld door Toedicht Sociale Wetten')

Uit het dossier blijkt niet welke precieze feiten verwerende partij er dan toe hebben gebracht te oordelen dat in hoofde van verzoeker "zwartwerk" zou voorliggen. Er was op het ogenblik van de bestreden beslissing zelfs nog geen PV opgemaakt...

M.a.w.: het enige gegeven dat voor de attaché voorlag op het ogenblik van de bestreden beslissing is het gegeven dat verzoeker verhoord werd/ zou worden door een ambtenaar van de sociale inspectie.

Dit gegeven volstaat uiteraard niet om te besluiten dat verzoeker zich schuldig zou hebben gemaakt aan het uitoefenen van beroepsbedrijvigheid van de daartoe vereiste machtiging.

Dat door de betreffende ambtenaar een bepaalde kwalificatie wordt gegeven aan de (eventuele) tenlastelegging betekent uiteraard niet dat de feiten als bewezen kunnen worden beschouwd, en ook niet dat de betreffende politie-agent of ambtenaar de feiten reeds als bewezen beschouwt (temeer daar het niet aan de politie-agent/ ambtenaar toekomt (= niet tot zijn bevoegdheid) behoort om hieromtrent uitspraak te doen/ standpunt in te nemen).

Er is aldus onvoldoende feitelijke grondslag in het dossier om te concluderen dat verzoeker beroepsbedrijvigheid zou hebben uitgeoefend zonder de daartoe vereiste machtiging. Het loutere gegeven dat verzoeker verhoord werd/ zou worden en dat een bepaalde kwalificatie wordt gegeven aan de vermeende feiten schraagt de conclusie onvoldoende.

De gemachtigde heeft de bestreden beslissing aldus genomen zonder kennis van de zaak en op een ogenblik dat hij eenvoudigweg nog in de onmogelijkheid verkeerde om zich een weloverwogen oordeel te vormen m.b.t. de vraag of verzoeker "zwartwerk" had uitgevoerd.

Een schending van de materiële motiveringsplicht i.u.o. het zorgvuldigheidsbeginsel i.u.o. het redelijkheidsbeginsel dient te worden aangenomen.

10. De bestreden beslissing is m.a.w. op helemaal niets gesteund en gaat voorbij aan de feitelijke situatie van verzoeker.

Zoals hoger gesteld:

- is verzoeker aandeelhouder en (vast vertegenwoordiger van) de zaakvoerder van de BVBA EVENTICA (zodat een arbeidskaart/ single permit alleszins niet aan de orde is, aangezien verzoeker niet als werknemer kan worden beschouwd) (stuk 5);

- was verzoeker in wettig verblijf op het ogenblik van de feiten; (stuk 2 en 3)

- kwam hij zich enkel vergewissen van de voortgang van de werkzaamheden gelet op de door hem gedane substantiële investering;

- is de productie-eenheid nog niet opgestart (stuk 6);

Verzoeker oefende m.a.w. geen beroepsbedrijvigheid uit (laat staan als werknemer) en het staat hem uiteraard vrij als investeerder/aandeelhouder zich feitelijk te vergewissen van de evolutie van de werkzaamheden waarin hij aanzienlijk investeerde.

Weze overigens opgemerkt dat er een vrijstelling van de verplichting tot het hebben van een beroepskaart geldt voor buitenlandse onderdanen die zakenreizen ondernemen, i.e. een vrijstelling waarop verzoeker zich ook zou kunnen beroepen.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt niet dat de gemachtigde op enigerlei wijze rekening heeft gehouden met deze feitelijke elementen waarvan de relevantie voor de beoordeling van de zaak redelijkerwijze niet betwist kan worden.

Een schending van de zorgvuldigheidsverplichting iuv. het redelijkheidsbeginsel dient derhalve te worden aangenomen."

2.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat er op 23 januari 2020 een aankomstverklaring wordt opgesteld voor verzoeker. Hij is in bezit van een Australisch paspoort, geldig tot 25 juli 2023. Uit voornoemde aankomstverklaring blijkt dat verzoeker niet wordt toegelaten tot de arbeidsmarkt.

Op 27 januari 2020 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld wegens zwartwerk. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat een proces-verbaal zal worden opgesteld door Toezicht Sociale Wetten. Uit PV nr. DE.55.L6.000585/2020 blijkt wat volgt:

"Opstellers worden op vraag van M. D. (...) (arbeidsinspectie) gestuurd naar (...) inzake 2 illegale manspersonen die zwartwerk zouden verrichten in het bedrijf EVENTIA BVBA (...) . Beide personen beschikken niet over een arbeids- of een beroepskaart."

Uit voorgaande blijkt dat verzoeker, op vraag van de arbeidsinspectie, werd aangetroffen tijdens zwartwerk. Het gegeven dat verzoeker (nog) niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet, verhindert de verwerende partij niet om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet niet dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

Verzoeker betoogt dat hij geen beroepsbedrijvigheid uitoefent en dat het hem vrijstaat als investeerder/aandeelhouder zich feitelijk te vergewissen van de evolutie van de werkzaamheden waarin hij aanzienlijk investeerde. Verzoeker vervolgt dat er een vrijstelling van de verplichting tot het hebben van een beroepskaart geldt voor buitenlandse ondernemers die zakenreizen ondernemen, i.e. een vrijstelling waarop verzoeker zich ook zou kunnen beroepen.

De stelling dat verzoeker geen beroepskaart nodig heeft kan niet worden gevolgd.

Uit de officiële website van het Vlaamse gewest <https://www.vlaanderen.be/beroepskaart-voor-buitenlandse-ondernemers> blijkt:

"Beroepskaart voor buitenlandse ondernemers

Als u als buitenlander als zelfstandige wilt werken in België, hebt u daarvoor een beroepskaart nodig. Die geeft u de toestemming een zelfstandige activiteit uit te oefenen.

"Zelfstandige activiteiten" omvatten alle verrichtingen die niet onder de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten vallen (prestaties geleverd onder gezag, binnen of buiten de arbeidsovereenkomst). Onder zelfstandige activiteiten vallen dus zowel tijdelijke dienstverrichtingen binnen het Vlaamse gewest als het openen van een nieuwe onderneming of exploitatiezetel in het Vlaamse gewest."

Met zijn betoog, dat hij als zaakvoerder op verkenning was om zich te vergewissen van de werkzaamheden in de gebouwen voor zijn nieuwe bedrijf, erkent hij dat hij een economische activiteit uitoefende waarvoor een beroepskaart nodig is. Het is niet omdat verzoeker is vrijgesteld van de visumplicht dat hij zonder meer is toegelaten om in België te werken als zaakvoerder. Hij dient dus in bezit te zijn van een arbeidskaart/beroepskaart of gecombineerde vergunning, wat niet het geval is. Verzoeker toont ook niet aan dat hij van rechtswege toegelaten zou zijn tot de arbeidsmarkt.

Daar ten aanzien van verzoeker een PV werd opgesteld, zoals blijkt uit het administratief verslag vreemdelingencontrole, is het niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig dat de verwerende partij op basis van het bestaan van dit PV overgaat tot maatregelen op verblijfsrechtelijk vlak. Gelet op voorgaande toont verzoeker niet aan dat onterecht toepassing werd gemaakt van artikel 7, alinea 1, 8° van de Vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

“SCHENDING VAN HET BEGINSEL VAN HET HOORECHT (ART. 41 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE)

11. Uit het dossier blijkt niet dat verzoeker daadwerkelijk in de mogelijkheid werd gesteld om zijn standpunt kenbaar te maken m.b.t. de voorgehouden uitoefening van beroepsbedrijvigheid zonder de daartoe vereiste machtiging. Mogelijks werden hem wel een aantal standaard-vragen gesteld in functie van de eerbiediging van art. 3 en 8 EVRM, doch m.b.t. het voorgehouden “zwartwerk” werd hij voorafgaandelijk aan de totstandkoming van de bestreden beslissing niet de mogelijkheid geboden zijn standpunt kenbaar te maken. Weze voor de goede orde herhaald dat de gemachtigde op het ogenblik van de bestreden beslissing evenmin kennis had genomen van enig ander PV (bijv. dat van Toezicht Sociale Wetten of het PV van verhoor van verzoeker).

12. Artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie bepaalt:

1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

. het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,

Volgens vaste rechtspraak van het Hof vormt de eerbiediging van de rechten van de verdediging een fundamenteel beginsel van Unierecht waarvan het recht om in elke procedure te worden gehoord integraal deel uitmaakt (zie Arrest van het Hof van Justitie dd. 5 november 2014 (C 166/ 13 en arresten Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, punten 33 en 36; M, C-277/11, EU:C:2012:744, punten 81 en 82, alsmede Kamino International Logistics, C-129/13, EU:C:2014:2041, punt 28). Het recht om in elke procedure te worden gehoord is thans niet alleen verankerd in de artikelen 47 en 48 van het Handvest, die garanderen dat de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces in het kader van elke gerechtelijke procedure worden geëerbiedigd, maar ook in artikel 41 daarvan, dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt. Artikel 41, lid 2, van het Handvest bepaalt dat dit recht op behoorlijk bestuur met name het recht van eenieder behelst om te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen (arresten M., EU:C:2012:744, punten 82 en 83, alsmede Kamino International Logistics, EU:C:2014:2041, punt 29). Dat recht maakt aldus integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is. Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden (zie met name arrest M., EU:C:2012:744, punt 87 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Volgens de rechtspraak van het Hof heeft de regel dat aan de adressaat van een bezwarend besluit de gelegenheid moet worden gegeven om zijn opmerkingen kenbaar te maken voordat dit besluit wordt genomen, tot doel de bevoegde autoriteit in staat te stellen naar behoren rekening te houden met alle relevante elementen. Die regel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste in staat te stellen om een vergissing te corrigeren of individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten (zie in die zin arrest Sopropé, EU:C:2008:746, punt 49). Het recht om te worden gehoord impliceert tevens dat de overheid met de nodige aandacht kennis neemt van de opmerkingen van de betrokkene door alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken en het besluit toereikend te motiveren (zie arresten Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punt 14, en Sopropé, EU:C:2008:746, punt 50). De verplichting om een besluit op voldoende specifieke en concrete wijze te motiveren zodat betrokkene in staat is te begrijpen waarom zijn verzoek is geweigerd, vormt dus het uitvloeisel van het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging (arrest M., EU:C:2012:744, punt 88). 13. in casu blijkt uit niets dat verzoeker voorafgaandelijk aan de totstandkoming van de bestreden beslissing ter dege werd gehoord m.b.t. de hem “ten laste gelegde” feiten (= uitvoeren van beroepsbedrijvigheid zonder de daartoe vereiste machtiging) en in de mogelijkheid werd gesteld hieromtrent specifiek zijn standpunt kenbaar te maken. Een schending van het algemeen beginsel van het hoorrecht dient derhalve te worden aangenomen.”

2.2.2. Luidens vaste rechtspraak van het HJEU leidt een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het hoorrecht, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. biz. I 307, § 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. biz. I 8237, § 101; 1 oktober 2009, Foshan

Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. biz. I 9147, § 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, § 80).

Om een voormelde onregelmatigheid te constateren, dient verzoeker elementen naar voren te brengen op basis waarvan nagegaan kan worden of er inderdaad sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben. Hij dient aan te tonen dat hij specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het al dan niet afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten met al dan niet vasthouding met het oog op verwijdering hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 40).

Verzoeker beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting aangaande het hoorrecht en tot de vaststelling dat hij niet in staat zou zijn geweest zijn standpunt kenbaar te maken alvorens de beslissing werd genomen. Hij brengt echter geen enkele concrete elementen aan waarvan hij meent dat ze een ander licht hadden kunnen werpen op de inhoud van de bestreden beslissing, waardoor een schending van het hoorrecht niet wordt aangetoond.

Bovendien blijkt uit het administratief verslag vreemdelingencontrole dat verzoeker wel gehoord werd, omdat hij in staat was om te verklaren dat hij mede-zaakvoerder is van het bedrijf EVENTICA BVBA. Er werd in de bestreden beslissing, in overeenstemming met de informatie zoals die blijkt uit het administratief verslag vreemdelingencontrole verder gemotiveerd als volgt:

"Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben; Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13."

Tot slot dient op determinerende wijze te worden vastgesteld dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat verzoeker als zaakvoerder in bezit dient te zijn van een arbeidskaart/beroepskaart of gecombineerde vergunning, wat niet het geval is.

Verzoeker toont geen schending van het hoorrecht aan.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC